

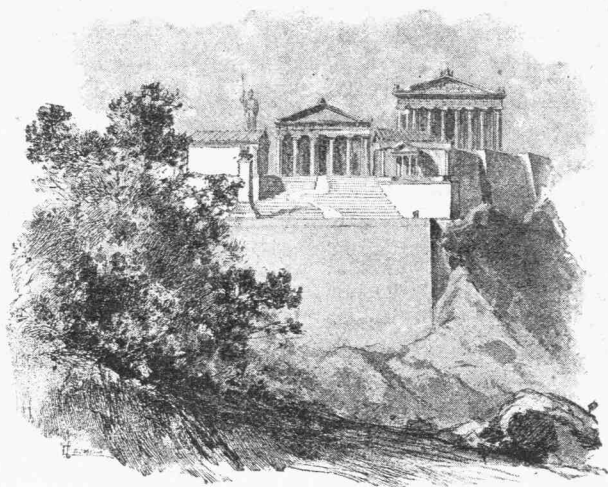
που! Ἡ φύσις εἶνε ὡραία διότι τὴν ἐννοεῖ ἡ ἀνθρωπότης. Ὅλα ἡμεῖς, πτηνὰ, ἔντομα, ζῶα τῶν δασῶν καὶ τῶν ἐργῶν, ἤλθομεν εἰς τὴν γῆν πρὸ ὑμῶν διὰ νὰ προπαρασκευάσωμεν τὸ βασίλειόν σας, καὶ ἡμεῖς, τὰ ὑπέρτερα πτηνὰ, τὸ ἐννοοῦμεν τόσο καλὰ, ὥστε προτιμῶμεν τοὺς δένδρωνάς σας ἀπὸ τὰς ἐρημίας, καὶ πολλάκις — εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς μας — διὰ σὰς ψάλλομεν. Ἐνίοτε μάλιστα τὰ ἄσματά σας μᾶς κινοῦν νὰ ψάλλωμεν. Ἀλλὰ μὴ ᾔσθε ἀχάριστοι! μὴ λησμονῇτε ἐντελῶς τὴν καλλιτέραν σας φίλην, τὴν φύσιν, τὴν μνητέρα ταύτην τὴν πάντοτε νέαν καὶ ὡραίαν· μὴ διέρχεσθε τὴν ζωὴν σας μετὰ ζυ λιθίνων τοίχων· μὴ ἀναπνέετε πάντοτε τὴν κόνιν τῶν ἐργοστασίων, μὴ ἀτροφῇτε ἐντός

τοῦ ἀηδοῦς θορύβου τῶν πόλεων, ἔρχεσθε κάποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ διαμένετε μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῇ καθαρᾷ καὶ τῇ εὐώδει τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν δασῶν. Ὅλοι αἱ φωναὶ τῆς φύσεως σὰς καλοῦσι νὰ ἐκτιμῆσετε τὴν καλλονὴν τοῦ περίξ ὑμῶν σύμπαντος· εἶνε ἱστορία ἐπαγωγός· ἐννοήσατέ την καὶ ζητε ἀκόμη ὀλίγον ὥς ἡμεῖς ἐν τῇ γαληνιαῇ εὐτυχίᾳ τῆς ἀπλότητος.

Οὕτως ἐψάλλεν ἡ ἀηδὼν. Μοῖ φαίνεται ὅτι ἡ γλῶσσά της συνεπλήρου τὴν τοῦ γρύλλου, καὶ ἔμεινα ἐπὶ πολὺ ἀκούων αὐτοὺς ἀλληλοδιαδόχως, οὐδόλως φθονῶν τὴν φιλοδοξίαν τῶν ἀνθρώπων, ἥτις περιβάλλει αὐτοὺς ἐν τῇ ἀνησύχῳ δόξῃ τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν θρόνων.

(Camille Flammarion)

Μετάφρασις Ψ'

ΑΘΗΝΑΙ

Τὴν ὥρα ὅπου χρυσόφωτος ὁ ἥλιος βασιλεύει

Καὶ χύνεται περὶ φανος 'ς τὴ δύσι,

Ἡ Δόξα ἀπ' τὸν παράδεισο ἄνθη χλωρὰ μαζεύει

Τὸ μέτωπό σου, Ἀθίνα, νὰ στολίσῃ.

Καὶ τὰ σκορπίζει ὁλόγυρα 'ς τὸ οὐράνιο σου κεφάλι

Καὶ πρὸς τὸν Παρθενῶνα καταβαίνει

Καὶ βλέπει τὰ συντρίμια σου κι' ἀναγαλιάζει πάλι,

Πατρίδα μου, Ἀθίνα δοξασμένη!

Κι' ὁ κόσμος βλέπει τ' ἄνθη σου, μὰ ὁ νοῦς του δὲν τὰ φθάνει

Καὶ σύννεφα πῶς εἶνε τὰ νομίζει,

Καὶ δὲν πιστεύει πῶς θωρεῖ τ' ἀνθόπλεκτο στεφάνι

Ποῦ ἡ Δόξα κάθε βράδυ σου χαρίζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ